

under husordensreglerne og tage et almindeligt hensyn til sine medmennesker.

De tilfælde, hvor boligklagenævnene kan skride ind over for lejere, er, når lejeren udøver eller truer med vold eller chikane, er til fare for de øvrige beboere eller ejendommen, støjer uacceptabelt – uanset om det er musikstøj, maskinstøj eller f.eks. råben – når lejeren ødelægger noget, udøver hærværk eller simpelt hen misrøgter sit lejemål. Det kan også være, når en lejer holder husdyr uden at have lov til det ifølge husordensreglerne eller holder husdyrene på en måde, så det er til gene for andre beboere.

I alle disse tilfælde kan udlejeren give lejeren en advarsel om, at man skal ændre adfærd. Gør man ikke det, kan sagen indbringes for boligklagenævnet, som har forskellige virkemidler til rådighed: De kan opsigte lejemålet betinget, bestemme, at lejeren skal flytte til en anden passende bolig, pålægge lejeren at betale en økonomisk kompensation til ejendommen eller arbejde i ejendommen, f.eks. deltage i sociale eller andre forebyggende aktiviteter i området. Lejeren kan også pålægges konfrontation med enten udlejeren eller de lejere, som lejeren har generet.

De forskellige beslutninger, som boligklagenævnet træffer i en sag, kan indbringes for boligretten, der er ankeinstans.

Det er væsentligt, at lejere, der er belastet af naboers adfærd, kan bede sin udlejer – uanset om det er en privat udlejer eller en boligforening – om at indbringe sagen for boligklagenævnet. Det er som regel primært naboerne, der er generet af en u hensigtsmæssig adfærd.

Jeg nævnte før, at vi i Socialdemokratiet først og fremmest ser etablering af boligklagenævnet som et pædagogisk instrument, og det vil jeg gerne understrege. Vi forventer, at boligklagenavnets eksistens og arbejde kan virke præventivt, fordi man nu kan stilles til ansvar for en adfærd, der generer andre.

Især beslutninger om arbejde i en ejendom må forventes at modvirke hærværk, for hvem gider at ødelægge noget, man selv kommer til at reparere?

Også konfrontationsmuligheden må forventes at virke præventivt, fordi gensidigt kendskab ofte fører til større hensyn og gensidig forståelse for hinandens levevilkår.

I den sammenhæng er det også væsentligt, at boligklagenævnet har en sagkyndig i sociale forhold, så indklagede lejere, som viser sig at have behov for professionel hjælp, kan få det.

Resultatet skulle gerne blive færre sager ved boligretten og dermed færre ulykkelige udsættelsessager, hvor en familie eller enkeltperson må flytte gang på gang, fordi der ikke er gjort en indsats for at hjælpe de pågældende til at leve bedre sammen med deres omgivelser.

Dermed bør forslaget også medvirke til kortere sagsbehandlingstider ved boligretterne og en hurtigere behandling af de sager, der er tilbage.

I Socialdemokratiet havde vi ønsket os, at der med det samme blev indført boligklagenavn over hele landet, men anerkender, at der her er tale om en helt nyt eksperiment, som det kan være nyttigt først at gøre nogle erfaringer med i to amter, før det finder sin endelige form.

Socialdemokratiet anbefaler, at lovforslaget vedtages så hurtigt som muligt.

Jonna Grønver (V):

Venstre kan tilslutte sig hensigten i dette lovforslag. Venstre forstår godt baggrunden for Boligselskabernes Landsforenings henvendelse til boligministeren og justitsministeren med ønske om hjælp til at løse problemer med enkelte lejeres uacceptable adfærd. Problemet skal tages alvorligt.

I boligområder, hvor man bor meget tæt sammen, er der i høj grad brug for hensyntagen til hinanden samt tolerance og forståelse. Vi finder det urimeligt, at enkelte lejere eller grupper af lejere med voldelig, støjende eller anden helt uacceptabel adfærd kan få lov til at ødelægge miljøet for andre velfungerende og hensynsfulde beboere i et boligområde.

Beboere, som har oplevet hverdagen blive stærkt belastet af andre beboeres urimelige opførsel, har ofte følt sig magtesløse på grund af, at det har været uhyre vanskeligt at få sat sanktioner i værk over for hensynsløse naboer, samtidig med at det kunne tage meget lang tid.

Det har især været næsten umuligt for en udlejer at få ret til at opsigte en belastende lejer. Sagen har skullet igennem boligretten, og det har været svært at føre et tilstrækkeligt bevis til en opsigelse af lejemålet. Når tilværelsen gennem nogen tid har forekommet en sagesløs, velfungerende lejer uudholdelig, har denne ofte foretrukket selv at flytte for dog at få en ende på problemerne; derved er der sat en uheldig udvikling i gang i bebyggelsen.

Venstre ser derfor frem til, at dette lovforslag ville kunne være med til at gøre tilværelsen bedre for de velfungerende beboere i et bolig-